

אֶעֱרַע בְּעֶלְמָא ועל כך למדנו שבזמן שהמוות נמצא ופוגע בעולם, **לָא יתְעַר**
אינש גְרַמְיָה לְמַלְה בְּעֶלְמָא לא יעורר האדם לעצמו שום דבר שמעורר
את הדינים, **בְּגִין דְּלֹא יתְעַרוּן עָלֶיהָ** בכדי שלא יתעוררו עליו בעלי הדין.
פַּר אֵי אַתְעַר גְרַמְיָה לְטָב, וְיָכִיל לְדַחֲיָא (לְדַחֲקָא) שְׁעַתָּא
חוץ מדבר שמעורר את עצמו לדבר טוב שיכול לדחות את שעת הדין ולא יהיה ניוזק כגון
ליארס אשה שמותר אפילו בתשעה באב שלא יקדימנו אחר [קיא] (רמ"ק), **דְּהָא**
בְּזַמְנָא וְשְׁעַתָּא דְדִינָא קִימָא בְּעֶלְמָא דהרי בזמן ובשעה שהדין
קיים ונמצא בעולם, **מָאן דִּיעַרַע בִּיהּ, לְקַטֵּי לִיהּ וְיִסְתַּלַּק**
מֵעֶלְמָא מי שיעורר אותו הם לוקטים אותו ומסתלק מהעולם. **וּבְגִין כֶּךָ וְלֹא**
תְּמוֹתוֹ בְּתִיב ומשום כך כתוב אחר ראשיכם אל תפרעו ובגדיכם אל תפרמו, ולא
תמותו מפני שאם היו מגדלים את שערם וקורעים את בגדם היו מתים ומש"כ. **וְאַחֲיָכֶם**
כָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל יִבְכוּ אֶת הַשָּׁרִיפָה, בְּגִין דְּאִינוּן לָא
אַתְיִין מִסְטָרָא דְכַהְנֵי, וְלֹא מִתְזַקֵּי מפני שישראל אינם באים מצד
הכהנים ואין חשש שיהיו ניוזקים, כי הדין מתוח רק על הכהנים, לכן לישראל מותר
להתאבל ולבכות את השרפה אשר שרף ה' במתת נדב ואביהוא.

אור הרשב"י

[קיא] וכמו שפסק השולחן ערוך בסימן תקנ"א יקדמנו אחר.
ואפילו בט' באב עצמו מותר ליארס, שלא

הלימוד היומי

אוריה בת הדסה - רפואה שלימה והרחקת עין הרע

בת שבע היתה ראויה להנשא לדוד מיום שנברא העולם וכן אלישבע לאהרן
רְבִי אֶלְעָזָר פְּתַח, (שמות ו) וַיִּקַּח אֶהָרֹן אֶת אֵלִישָׁבַע בַּת
עֲמִינָדָב אַחֹת נַחֲשׁוֹן לוֹ לְאִשָּׁה [קִיב] וּמִשִּׁכָּה. וַיִּקַּח
אֶהָרֹן. כִּלְאֵי כַמָּה דְאַצְטְרִיךְ, כִּלְאֵי כַנְוּוֹנָא דְלַעֲיִלָּא הוא
הכל כמו שצריך להיות והכל נעשה למטה כעין מה שלמעלה כי כל הדברים מושגחים
מהיודע ניסתרות וצופה עתידות (רמ"ק). **תָּא חָזִי בא וראה, רְאוּיָה הִיְתָה**
בַּת שֶׁבַע לְדָוִד, מִיּוֹמָא דְאַתְבְּרִי עֲלָמָא ראויה היתה בת שבע
להנשא לדוד מיום שנברא העולם מפני שבת שבע היא סוד המלכות וראויה היתה להינשא
לדוד שהוא מרכבה למלכות (רמ"ק). **וְכֵן רְאוּיָה הִיְתָה אֵלִישָׁבַע לְאֶהָרֹן**
מִיּוֹמָא דְאַתְבְּרִי עֲלָמָא ראויה היתה אלישבע להנשא לאהרן מיום שנברא
העולם מפני שאלישבע היא גם סוד המלכות וראויה היתה להנשא לאהרן שהוא מרכבה
למלכות.

אור הרשב"י

כן זכו בני אהרן גם כן למלוכה בזמן
החשמונאים, ובוה יצא לנו טוב טעם ודעת
לכינוי חשמונאים לשון נחשון, וכן
חשמונאים בנימטריא א"ם נחשון, מצד האם
היו יחוס נחשון.

[קִיב] וביאר אנרא דכלה שמוה שהזכיר שהיא
אחות נחשון משמיענו שהנושא אשה צריך
לברוק באחיה ב"ב קי א, והטעם כי רוב בנים
הולכין אחר אחי האם, ונשמע זה מכאן להיות
נחשון היה מלך יצא ממנו מלכי בית דוד, על

הלימוד היומי

אוריה בת הדסה - רפואה שלימה והרחקת עין הרע

בזמן בת שבע ודוד המלכות היתה בדין ובאלישבע ואהרן המלכות היתה

ברחמים

מַה בֵּין הָאֵלֵי לְהָאֵלִי ? ומה ההבדל בין בת שבע לאלישבע. **אֵלֵא כֻלָּא חד. אֲבָל הָתָם לְדִינָא, הָכָא לְרַחֲמֵי** אלא כל הענין הוא סוד אחד של המלכות אבל החילוק ביניהם ששם בבת שבע ודוד היא כאשר המלכות בדין, וכאן באהרן ואלישבע היא כאשר המלכות ברחמים ומבאר. **פַּד אֶתְחַפְּרָא בְדוֹד, לְדִינָא, לְאַנְחָא קְרָבִין, לְאוֹשְׁדָא דְמִין** שכאשר המלכות התחברה בדוד שהיה בעל מלחמות, אז המלכות היתה בדין לעורר מלכות בחיצונים ולשפוך דמים (רמ"ק). **הָכָא בְּאַהֲרֹן, לְשִׁלְמָא, לְחִדּוּה, לְנַהֲירוּ דְאַנְפִּין, לְאַתְּבָרְכָא** וכאן המלכות התחברה באהרן שהיה רודף שלום, בכדי לעורר שלום ולהמתיק את הדינים בחסדים ואח"כ להתברך בשמחה מצד הבינה ולהארת פנים מצד החכמה ולהתברך ממקור הברכות מצד הכתר (רמ"ק). **וְעַל דָּא אֶתְקַרֵי (הָכֵי) הָתָם בֵּת שְׁבַע** ועל כן נקראת המלכות אצל דוד בת שבע מפני שהיתה כוללת אז רק שבע ספירות, **הָכָא אֵלִישֶׁבַע** וכאן אצל אהרן נקראת המלכות אלישבע מפני שנכללה גם בג"ר והתחברה בשם אל"י הרומז לג"ר שאות א' היא הכתר ואות ל' היא הבינה ואות י' היא החכמה (רמ"ק) ועוד טעם שנקראת המלכות. **אֵלִישֶׁבַע: דְּאַתְחַפְּרָא בְּחֶסֶד** אלישבע מפני מה מפני שהתחברה בחסד הנקרא אל, (תָּא חו"י) **בֵּת שְׁבַע לְדִינָא** אבל בת שבע שהתחברה עם דוד היה לדין בכדי שידון בדיני המלכות, **לְיִרְתָּא מְלָכוּתָא וְלְאַתְּקַפָּא** וגם בכדי לרשת את המלוכה ולהתחזק כנגד החיצונים.

קול השופר מפני שהם יוצאים מאמא הנקראת שופר

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, הָא דְתַנִּינָן דְכִתְיִב, (שמות יט) קוֹל

הַשּׁוֹפָר אמר רשב"י זה שלמדנו על מש"כ בפסוק קול השופר ולא כתוב קול

שופר אלא קול השופר לומר שהוא שני דברים קול ושופר (רמ"ק), **שְׁפִיר הוּא,**

וְדָא הוּא יַעֲקֹב, דְאַסְתִּלְק בְּמַחֲשָׁבָה דְאַבְהֵן, וְנִפְקוּ

כְּחֵדָא מִגּוֹ שּׁוֹפָר והוא ביאור יפה, וזהו יעקב החתום במדת הת"ת שהוא סוד

הקול, והת"ת עלתה להתברר במחשבה שהוא אבא, שממנו יצאו האבות שהם חג"ת, ואח"כ

אבא בשעת הייחוד נתנם לאמא ואח"כ אמא שהיא סוד השופר הוציאה אותם כאחד לחוץ

(מק"מ), **דְהָא שּׁוֹפָר אֶפִּיק מִיָּא וְאַשָּׁא וְרוּחָא כְּחֵדָא** דהרי

השופר הגשמי מוציא ביחד בשעת תקיעתו, מים שהוא הלחלוחית של ההבל, וכן הוא מוציא

אש שהוא ההבל עצמו, וכן הוא מוציא רוח שהוא הרוח היוצא מפה התוקע (קרני אור),

וְאַתְעָבִיד מִנֵּיהּוּ קָלָא ונעשה מכולם ביחד קול. **כִּן אִמָּא עֲלָאָה,**

אֶפִּיק לְאַבְהֵן, בְּקַל חַד וכך השופר שהוא אמא העליונה, הוציאה את

האבות שהם חג"ת בקול אחד שהוא הת"ת הכולל חו"ג. **וּמִגּוֹ מַחֲשָׁבָה**

אֶסְתִּלְקוּ כְּחֵדָא בְּחַד קוֹל ומתוך המחשבה שהוא אבא נתעלו החסד

והגבורה כאחד בקול אחד דהיינו עם הת"ת, **וְהוּא קוֹל אֶקְרִי קוֹל**

הַשּׁוֹפָר וזה הקול של הת"ת שהוא כולל חו"ג, נקרא קול השופר מפני שהם יוצאים

מאמא הנקראת שופר, **וְדָא יַעֲקֹב דְכָלִּיל לְאַבְהֵן כְּחֵדָא, וְאַקְרִי**

קוֹל וזה יעקב שהוא הת"ת הוא כולל את האבות כאחד דהיינו הת"ת שכולל חו"ג והוא

נקרא קול.

הלימוד היומי

אוריה בת הדסה - רפואה שלימה והרחקת עין הרע